

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismeri kezekből fogadtatnak el.
 Készítők nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garmond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes sor után
 100 szóig 2 kr.
 Azonfelül 1 kr.
 Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért természetesen, minden 1 centimeter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Szózat megyénk magyarosítása érdekében.

II.

A lelki és testi betegség, ha némely arcnak valami érdekeltiséget kölcsönöz is, általában rútit; így tesz a szegénység is, mert hiszen tudjuk, hogy megbénítja az bátorságában a jóra való szellemet is, mint a vedlés lassítja a madarak röplését. Meggyöngyíti az, az akaraterő kitartását is s így a lelkesítés helyett csüggedést olt a különben fáradni kész lélekbe; már pedig, ha valamit valószínű akarunk, időre és kitartásra van szükségünk. Lelohad ott a buzgalom csakhamar, hol fölébred az a rémképü tudat: ha a földet turom is, nem teremthetem meg azt a jövőt pályámon, melyet a becsület szorgalom bátran s busásan megérdemel s mely után a munkás lélek méltán eped. Tegyük kívánatossá a néptanítók állását, mert a cél szent, melyet általok elérni ohajtunk, s ha ezt megtevők, buzogjunk folyton magyarosodásunk mellett. Ki vállalkozik ma a néptanítói állásra? az legtöbbször, kit sorsa nyom, vagy nem tudja felfogni valóban, mi vár rá. Az az egy-két eset kivételül tűnhet fel, ha valami kitünőbb erő jelentkezik e pályán a szűkes viszonyok között s ez szabályul soha sem vehető. S ha okát keressük, egyrészt a fentebb valóban, részint pedig társalmi állásuk alárendelt s némileg lenézett voltában megtaláljuk. Azután meg a helytelen házi nevelés fonákiságai is indokolják azt.

Némely gondatlan szülő már kised gyermekét megrontja s tiszteletlenségre oktatja az által, hogy előtte a jövedelmek szerint osztályozza az embereket s azok állása szerint méri értéküket is. Szép a nemes érület fölébresztése s annak hü ápolása a csemeték között, de úgy nem azám, ha már az elemi iskolás fiú kicsinylőleg hallja tanítója állását emlegettetni. Fájó guny jelent meg ajkamon minap is, midőn egy jobban öltöztetett gyermek jellemzésére ezt hallám: mi ő, ugymond a gyermek, csak nyomorult mester, nekem nem parancsol, én nagyur lehetek, ő pedig csak tanító marad! Honnan, mi által szólhat így egy gyermek? A szerencséjében elbizakodott üres fejűség szólhat így gyermeke előtt; cseléd ilyenre alig ad alkalmat, így csak szülei gondatlan bárgyúság fölnevelhet. Tisztelet a gyermeknek: a pogány római Plautus mondja már, fájdalom azonban közöttünk is vannak esetek, midőn erre nem ügyelünk. Minden pálya dicső, a melyen használhatunk; ne tegyük tehát tiszteletlenné a legnemesbek egyikét, a néptanítóit. Sokáig az volt az, ma sem igen kívánatos még; nem, kivált megyénkben, hol azt olyannak tudjuk, a minő.

Tett ugyan már érdekében valamit a mélyebben látó jó akarat a haza némely pontjain, de nem általánosan; a jót egyetemésíteni kell, úgy lesz az csak célunkra nézve igazán gyümölcsöző. Neveljünk jó tanítókat s adjunk a községeknek lelklismeretes és a népvezetésre igazán művelt, lelkiismeretes és alkalmas jegyzőket, aztán majd remélhetőleg célunk érünk. Biztosítunk minden egyes jövőjét lehetőleg; a haza ábrándos fogalma

nem lelkesíthet ott, hol a mindennapi megszerzésének aggodalma gyötör s az kínoz, hogyha munkálni már nem bírok, elmehetek koldulni, mert oly szülöttem esetleg nem lett, ki aggnapjaim gyámoltalanságát erősíthetné!

Oh az ilyen és efféle érzések csodát nem tehetnek ott, a hol egyszer megfogamzottak; valósulniok pedig kell minden gondolkozó lelkében; mert lehetetlen, hogy át ne lássa az elmélő sorsa mostohaságát. Biztosítunk tehát, ha már kellő munkadíjban részesítők a veszélyes tanítói állást az által, hogy a béres vagy kocsis fizetésénél illőben ellátván, öreg napjaiban nem engedjük, hogy a nép gyermekei oktatóit koldus-bot és metsző guny várja.

Az az intézkedés mely országosan történt ugyan, de nem általánosított, nem elegendő, mert szűkmarku; legyen minden jól képzett tanító helyzetéhez mérten s a nagy feladathoz méltólag ellátva. Kapa és könyv nem testvérgyermekek.

A hol a község nem teheti azt, járuljon hozzá a megye vagy a kormány; ezt úgy vélem megteheti, ha olykor-olykor némi fölösleges parádákra vagy egyéb ügyekre ezeket tud áldozni. Első a nevelés; a jó családapa mindent tesz, a mi szép és jó, családja, gyermekei érdekében. Kövessük példáját s hiszem, hogy még mi magunk is meglátjuk áldozatunk, törekvéseink ohajtott gyümölcsét, a magyar nyelv diszes szereplését ott is, hol az aggályoskodó szűkmarkuság századok alatt sem tett és tesz mást, mint a kezdetet ismétli, mivel semmit sem végezett.

Az egyszer jól elkészített kertre csak fel kell ügyelni, hogy műveltessek s virul az örökké gondos kezek alatt; így ha jól köntünk, jól is fogunk oldani magyarosításunk ügyében.

(Vége köv.)

Hol van a szinnai járás orvosa?

A „Zemplén” igen tisztelt szerkesztőjének, tudom fogyatékán van már eléggé lipróbált becses türelme, hogy a mi panaszainkkal továbbra is bibelődjék. De mikor e szép megye egyik részének sincs oly mostoha helyzete, annyi baja, mint a kárpátjainak.

Például tudjuk, hogy van kerületi orvosunk, mert fizetjük, fizetjük a szó teljes értelmében utolsó filléreinkkel, de hogy az kicsoda és hol lakik, arról semmit sem tudunk. Beszélük, hogy Homonnán székel; én második éve lakom Kolonczán, de nincs szerencsém ösmerni, pedig beteg mindig van, kis baj — mert orvos nem veszi elejét — halálössá válik. Egy könnyen gyógyítható orbáncz 6 kiskoru gyermek atyját hájtotta a sirba az elmúlt héten. Ha Szinnán lett volna a doctor ur, a hol helye van, most ez a 6 árva talán nem ette volna a könyörületeség morzsáit, vagy egy anya könnyü sebe elmérsedés folytán sem vált volna halálhozóvá s 2 hónapos csecsemője nem csüggött volna most idegen emléken.

Népünk a betegség iránt különben is indolens s bizonyos fatalismus jellemzi őt e téren, hisz a végzetszerűségben. Már most, ha zboji, krivai vagy navoszeliczai lakos a beteg, föltéve ha anyagi helyzete azt megengedi, fuvart küld Homonnára, e 7 mértföldnyi hegyi ut 12 órát is vesz igénybe; a szegény járatlan ember egész Homonnát összeköborolja, a míg ráakadt a kerületi orvosra, következik a sok esély: nincs itthon, alszik, mindjárt jön, stb. Vissza másik 12

óra, az 24 óra, gyógyszerár nem lévén csakis Homonnán, az előirt gyógyszer fölhozatala még egyszer annyi időt s költséget igényel s addig a beteg bizvást kétszer is meghalhat. Ugyan uraim, hát nem égbekiáltó satyra az, hogy „van kerületi orvosunk.” Fizetjük, minden jegyző nem tudom hány száz forintot szed össze kerületenkint e célra a szegény vérig nyuzott nép zsebéből s nem tudjuk, hová fordítatik e tekintélyes summa? Nincs arról tudomása senkinek. A doctor egyszer jön évenként oltani s akkor is minden község 4—5 firttal fizeti.

A humanitás nevében hazafias bizalommal fordulunk azokhoz, a kiket illet, hogy e bajon segítsenek s a kedélyek lecsillapítására vagy mutattassék ki a befolyt összegek helye, vagy orvosunk törvényszabta helyére utasítsassék, különben kénytelenek leszünk a miniszteriumhoz e tekintetben kérvényt intézni, itt más alternatíva nem lehet.

Kívánjuk ezt az emberiség érdekében, ohajtjuk a haza nevében, melynek polgárai épen nincsenek fölösleges számban.

A keservesen szerzett száz forintokat hagyják meg nekünk s akkor törüljék el a reánk úgy is haszontalan orvosi állomást, vagy tartsa kötelességének a névleges de fizetéses doctor székelyét Szinnára vagy Sztakcsinba áttenni. Legtöbb tanúságot tudnának tenni az orvos hiány vészthozó következményeiről a lelkeskedő gyónató atyák, kik benső fájdalommal nézik az egészséges test pusztulását s tehetlenségükben képtelenek utját állni a halál kaszájának, holott az erre hivatott ügyes orvosi kéz legott minden bajt elháríthatna.

Ujolgass utoljára szólalunk fel az igazság s az emberbaráti könyörület nevében; jogos kérelmünket édesen reméljük, meghallják azok is, kik annak elégtételt is adhatnak

Többek nevében:
B. Mihály.

A „Zemplén” levelezése.

Sárospatak 1881. Januárhó 27-ikén

Régen volt Sárospatakon a farsang eleje és közepe ilyen zajos mint ez évben; a szép eszmék harcosai nem kimélnék semmi fáradságot, hanem folytonosan azzal voltak s vannak elfoglalva, hogy küzdelmük mennél fényesebb diadallal végződjen.

Fáradnak szép célok érdekében, humanus intentióikat a farsangi idényhez mérten majd táncmulatság majd pedig egy kedélyes közcavcsoa létesítésével iparkodnak megvalósítani, melyek mondhatni hogy igen jól sikerültek, dacára annak, hogy folytonosan panaszokodunk.

E hó 8-án a két tűzoltó-egylet alaptökéje gyarapodott tekintélyes öszveggel, mit a nagylelkű adományozóknak és a rendezőség 2 tekiütélyes fejének köszönhet, úgy a polgári mint az ifjusági tűzoltó-egylet. E bálnak, mint a 22-iki közcavcsoarával egybekötött táncestélynek a főiskolai ifjuság szolgálhatta legnagyobb részben azon kontingenst, mely gondtalan jó kedélyével semmi tekintetben sem ismer lankadást s mint ilyen, a farsangi mulatságoknak mindenütt és mindenben lelkét képezi.

E patriarkális vigalmat követte másnap a „morza bál”, melyen az előző napon megmaradt és még értékesíthető állapotban levő ételnemek keltek el; nem hagyott békét itt sem az ifjuság sem peccsenyének, sem tortának, még kevésbbé a hegylevének, mely másnap még jobban csuszott a jótékony cél érdekében. A tánc is nagyon jó kedvvel folyt; szóval az ifjuságnak (főiskolai) itt is szép tere nyílt, mit el is foglalt úgy, a mint azt megvárták az ifju erőtlől azok, a kik számítottak ilyen eljárására az ifjuságnak, miben nem csalatkoztak, mert még cigány is kitélt belőle, (deák banda huzta.)

Ezek után csak valljuk meg őszintén, hogy a főiskolának az ifjusága szintén azon elem, mely tud lelkesülni mind azon szép és nemes iránt, mely Patak város érdekeivel szoros kapcsolatban van.

De amidőn a közügyek iránti érzékének ily

eklatans kifejezést ad, nem felejtkezik meg egyleti élete követelményeiről sem, melyet támogatni, melynek ügyét előbbre vinni hivatva van. Hinnünk kell, hogy a nagy közönség a jogakadémiai ifjuság hamanus törekvéseit, ha erre alkalma lesz, ép úgy támogatni fogja, mint amily odadó közegül adja át magát az ifjuság minden szép és nemes eszme teté érleléséhez.

Ez alkalom pedig febr. hó 5-ike leend, mikor az ifjuság kebelében egyik virágzó egylet t. i. „a jogász egylet alaptökeje“ gyarapítása szempontjából rendeznek annak tagjai most is, midőn az előző években táncz mulatságot, hogy se magukhoz, sem pedig egyletükhöz ne látszassanak mostoháknak.

Daczára a véghez vitt sok dolognak, igen kitartó a jogászság s azon iparkodik, hogy a farsang közepe is legyen olyan zajos és kedélyes, mint volt annak az e hóban eső része; csak azzal nincsen egészen tisztában, hogy lesz-e a hölgy koszoru colloquálás nélkül olyan kitartó és jókedvű, mint a jogászság colloquálás után e hó 5-én, ha Mátyi Lajos közkedveltségű zenekara lelkesítőleg hívja fel újból őket azon kedves kötelességük teljesítésére, hogy ne hagyják a szép tánczos nőket azt a levesbevalót árulni, mire a közvacsora alkalmával sem ért rá egy szép árusnő sem, pedig akkor inkább volt szerepük az árulás. Ebből folyólag a legbátrabban azt lehet következtetni, hogy ha akkor nem árultak olyat, amit nem hoztak, most még kevésbé fognak, mert ezen elkalommal megjelenésük nem lesz ilyen functióval összekötve, melyet ha petrezselyemről van szó, a jogászság és az összes ifjuság szívéből gyűlöl.

Tudva ezeket én szép jövőt reményelek ezen mulatságnak is, bizván erősen abban, hogy a főiskolai académiái ifjuság ekkor is megfogja tölteni azokat a termeket, hol támogatni lesz ismét hivatása collegáikkal szemben azt az szép eszmét, melyért minden jogász pajtásom kimondhatlan lelkesedéssel rajong.

Most pedig azon kérelemmel járulok az igen fiztelt helybeli és vidéki közönséghez, hogy ne feledkezék meg e napról, különösen annak kedves hölgy közönsége melyet úgy tavaly, mint az az előtti boldog években is örömmel mondott magáénak a jogászság, midőn kedélyes mulatságot szívesen rendezte az igényeknek megfelelőleg.

Legyen e mulatság pártolt, miként ezelőtt hogy ne kelljen szegény megboldogult Bernáth Gazsi bátyánk szavai-szerint irni meg majd azt a tudósítást, melyet s z á m o s s z é p hölgyek nevével óhajt a tudósító közzéteni.

Egy jogász barát.

Gálszécs, 1881. jan. közepén.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ha már egyszer benne vagyok a levélírásban, megyen az nekem akkor úgy, mint a „kari-rika csapás“; de a belekezdéssel úgy vagyok, mint a fürdeni készülő gyermek a hideg vízzel: először a lábujjhegyeit, — az ő legcsalhatatlanabb barometerét — dugja bele s ez fürdő kedvének hő fokát rendszeren a „zérusa“ szállítja le. De mégis csak melege van; újra kezdi a kísérletet

TÁRCZA.

Pataki tárczalevél.

Sárospatak, 1881. jan. 26.

„Jan. 26“ ... tehát a közvacsorával összekötött tánczestély is megvolt már, amely a ref. leányiskola javára volt tervezve. — „Ugyan hogy sikerült?“ A válasz rövid: Várakozáson felül nagyon jól! Voltak kedves vendégek a vidékről, — városunknak ott volt színe-java; kitünően mulattunk; tiszta jövedelem — ... mégis hadd csattanjon a végén az ostor! — „De mégis hogy volt hát?“

A mulatság estéje van. Tekintsünk szét a teremben. Diszítése kedvesebb a szokottnál. A karzatot és oszlopait sűrű repkény futja be. Ez üde zöld látása jól esik itt a szemnek, midőn künn oly dermesztő a hideg, hogy mihelyest a terem ajtaja nyílik, fagyosan hull alá a vesztére ott szállongó egy-egy „forró sóhaj“... Báli sóhaj... báli remény... korán hül... korán lehütik...

Az első négyes foly, tartunk szemlét a tánczosnók díszes sorai felett. Itt látjuk a vidékről: Mándy Ilona, Pilisy Jolán, Pilisy Hedvig, Fekete Örsze kisasszonyokat, Fekete Lászlóné urhölgyet Ujhelyből; Fedák Margit kisasszonyt Kassáról; Horváth Olga és Ilona kisasszonyokat Ungból; Szűk Ödönné urhölgyet, Elek Teréz és Etelka kisasszonyokat Király-Helmecsről; Kovácsy Klára kisasszonyt Tályáról; Sóváry Erzsike kisasszonyt Örösből. — Patakról: Radácsy Györgyné, Nagy Gusztávné urhölgyeket, Bazsó Mariska, Bogay Vilma, Csécsy Juliska és Mariska, Harsányi Anna és Etelka, Katona Erzsike és Kiss Etelka kisasszonyokat, stb. — 36 pár tánczol, 46 azért nem, mert a többi hölgyek az étkezőben az asztalok kö-

s az eredmény ismét az előbbi. Próbálja a barometert harmadszor, negyedszer, mignem egy pajkos czimbora háta mögött kerül s az egész „barometrumot“ a vízbe taszítja...

Ilyen pajkos czimboram nekem azaz „r. l.“ melyet az én hátam megé bujtatni méltóztatott; hiába való minden kérés, menekülni akarás: hátamra ül s csak akkor veszem magamat észre, mikor már nyakig vagyok, nem a vízben, hanem a conceptusban!...

Az „r. l.“ tehát megadja nekem az előjogot, hogy levelemet mindjárt a közepén is kezddem s ebből a publikumnak is, önnök is, nekem is van hasznunk: hamarabb a végére érünk! És én élek ez előjoggal már csak azért is, mert — társadalmi csendéletünk oly szegény az érdekesebb epizódokban, — hogy ha levelemet mindjárt azokkal kezddem, akkor a közepét, meg a végét stricklálkkal meg punctumokkal kellene kitöltenem... Ilyen szegény meg csak ne essék meg rajtam!...

Végzem tehát, azaz hogy kezdem azzal a kérdéssel, — vajjon művészet-e az, ha valaki szépen tud énekelni? Mert ha igen, akkor azon sensationális hirrel lepem meg a tek. szerkesztő urat, hogy mi itt Gálszécsen mind megannyi művészek vagyunk; nem ugyan azért, mintha csakugyan tudnánk szépen énekelni, hanem mert legalább akarunk... Van Gálszécsen egy ember, aki csak azért nem Liszt Ferencz, mert nem annak hívják; nem „abbé“ ugyan, hanem valóságos, „presbyter“; — nem is zongora király, de csak azért nem, mert a hegedűn, meg a kis bőgőn még gyönyörűbben játszik, azután meg még hozzá olyan karmester is, hogy még minket is megtud tanítani. Pedig ez valóságos titáni munka...

Ezt az embert nem elégitette ki, hogy a saját maga művészetében gyönyörködjék, a miénkben is akar... maga közé gyűjtött s aztán szép „hegedű szóval“ beszélt hozzánk arról, hogy az emberi szív és léleknek mennyi nemes húrját hozza rezgésbe a zene és a dal... s mikor bevégezte buzdító szavait, mi már annyira átvoltunk lelkesülve, hogy a legszebb quartettben kiáltottuk utána, hogy: „Eljen.“ S ezzel az „éljennel“ felcsaptunk „művészeknek!“ voltak, a kik sajnálkozva panaszkodtak, hogy „instrumentjaik“ már nem válnak be a karba... Beváltak pártoló tagoknak. S ez nálunk nem csak olyan „titulus sine“...; vannak nekik kötelességeik is: ellátni az egyelet „gyantával“, meg sárgacukorral. Idáig még nem dicsérhetem meg őket!... Mi tehát most járunk az érákra szorgalmasan és tanulunk serényen; ezzel akarván különösen megjutalmazni derék, karmester „urunk“ valóban elismerésre méltó fáradozásait!

De nemcsak mi szeretjük a művészetet, a művészek is szeretnek bennünket: a tél kellő közepén fogván minket szerencsétlenül látogatásukkal; pedig aligha van mindegyiknek farkas bundácskaja... S idáig már ez az áldozat is méltánylandó bennük. Lehet, hogy művészetükkel is kifogják ezt érdemelni!... mi legalább szeretünk ebben a reménységben lenni; mert a kilátásba helyezett élvezetért, már jó eleve letetük a garast... Ugy áll a dolog, hogy a je-

rül járják a „toborzó“-t. Pedig tánczos van elég, mint Patakon mindig; most meg épen 3 annyi, mint tánczosnő, mert a főisk. ifjuság dicséretreméltóan felkarolta e tánczestély ügyét.

Nézzünk be aztán az étkezőbe, hát itt mi történik. A város új házának emelete zsufolásig megtelt, tánczok után kivált szinte özönlik bele a közönség. Gazdagon megrakott hosszú asztal mellett 5 fiatal urhölgy árul; Búzáné, Zsindelyné, Makláryné, Krüszelyné, Lehoczky Ignáczné urhölgyek, könnyű kis főkötőben, háziasan öltözve. Ők e mulatság szeretetreméltó háziasszonyai. Arczokról sohasem tűnik le a mosoly, még a legteljesebb pulyka adagolásánál sem. Modoruk oly megnyerő, szavaikban annyi a lekötöző szíveség, hogy mindenkinek kedve jön ismét és ismét vacsorálni s aztán — minden vevő elfelejt visszakérni. De nekik eszükbe jut. Ők visszaadnak. Mert hiában főelvük: „szabott ár“. S ez is milyen olcsó. Egy adag sült — legyen az bármely teremtetett állatnak bármely remek része — csak 20 kr., egy sütemény 2 kr., egy thea 20 kr., egy fekete kávé 8 kr., egy üveg bor 20 kr. — A közönséget kiszolgálni segiteneik: Bódogh Ida, Finkey Ilona, Janiga Ida, Kiss Gabriella, Kolos Ilona. Kun Juczi, Kun Ilon, Lengyel Ilon, Marikovszky Aranka, Orbán Róza, Pásztor Iza, Szakácsy Ida, Zsiday Ilon kisasszonyok. Három csoportra osztva tánczok szerint váltják fel egymást a „szolgálatban“. Egyszerű, izléses karton ruhákban, fehér kötényeikkel olyan jól néznek ki, hogy mindig eszébe van az embernek: „kötő van előtte, de fáj a szívem érte“. — Fájhatott is méltán. Milyen süggedés nélkül hordták az ételeket, italokat; pedig bizony nagy erőbe került a főasztalhoz utat törni maguknak. S édes jó istenem! hát még az a sokféle megrendelés: 10 féle sült s még egyszerannyi egy s más. De nem is állnék jól érte, hogy kiki „azt“ kapott, amit kért;

lenleg Varannán működő Sebők féle szintársulat e hó 22-én hozzánk látogat el*). S hogy jó kedv. a város s csinált nekik idáig vagy ötven abonómát. Becses lapjának varannói levelezője már megdicsérte őket; ha megfogják érdemelni, mi majd jobban megdicsérjük!

A mi a t. közönséget évadszerűleg leginkább érdekelné: a farsang krónikák rovatába ezideig még semmit sem írhatok; mintha a beállott hideg a mi sziveinket is jégburokkal vette volna körül, nem bír abból kitörni a különben eltagadhatatlan ifju tüznek, egyetlen szikrája sem! Avagy talán nagyobb baj is volna?!... ki tudna olvasni a (szíve)... zsebeinkben!...

Most még, tisztelt collegáim majdnem általános bevett szokásuk szerint, az adóvégre-hajtókról kellene valamit írnom; de hát ez aligha beillenék levelem keretébe; azután meg nekem semmi közöm velük: én még nem fizetek adót s van reményem, hogy soha nem is fogok!...*)

Hogy ilyen üres levelet küldtem, mentsem ki t. szerkesztő ur előtt az a körülmény, hogy én is mindég csak — „üreseket“ kapok!...

K. E.

Különfélék.

A s.-a.-ujhelyi rom. cath. egyházban a mult 1880. évben született 106 férfi, meghalt 153; született 107 nő, meghalt 122; összekelt 43 pár. — A g. catholikusoknál született: 42 férfi, meghalt 93; született 39 nő, meghalt 46; összekelt 21 pár. — A helv. hitvallásuaknál született 36 férfi, meghalt 62; született 31 nő, meghalt 32; összekelt 27 pár. — A születés és halálozás közt szembetűnő különbség annak az eredménye, mert sok idegen munkás, rab vagy kórházi áponcz neve, kik itt haltak el, szintén fel van véve a meghaltak névsorába.

Örömmel értesülünk arról, hogy a foggyógyászati tér dr. Döri Ferencz honvéd főorvos eltávozásával nem marad betöltetlenül, mivel a foggyógyászatot máris tanulmánya tárgyává tette dr. Sebők Antal, ki is bővebb kiképzetésre vettgett nemsokára a legjelesebb fogorvosok és fogtechnikusok műtermeit látogatandja meg.

Táncziskola. Rozenblum Izidor, városunkban is előnyösen ismert tánczitanító, a husvéti ünnepek után Kassáról Sátoralja-Ujhelybe érkezik s tánczitanításait megkezdendi.

Baleset. Keller Mórincz helybeli mészáros a vágóhidról jöttében, lova, mely a gyártelepbe robogó mozdonytól megvadult, elragadta. E rohamban a kocsi oly erővel vágódott az átjáró korlátjához, hogy menten felborult gazdától, ki ez esés által arczán nagyobb mérvű zuzódást és sebet kapott. A hirtelen igénybe vett városorvosi segély a teljesen eltorzult arczot 13 öltéssel annyira rendbe hozta, hogy begyógyulása már most rendes folyamatot vehet.

A szintársulat fölségelésére mult csütörtökön rendezett műkedvelői előadás (Szuzi ur keservei) szépen sikerült s úgy tudjuk, hogy a közönség megvolt azzal elégedve. A színházat intelligens

*) Tudunkkal már megérkezett

*) Adja isten!

Szerk.

azért hamarabb, hogy bizonyosan „jobbat“. Mert itt jónál-jobb volt minden, 80 háziasszony vetekegett egymással a sütés-főzésben. — Érdekesebb „apróságok“ ban sem volt hiány: Szünóra alatt a főiskolai énekkar élénkelte a tánczteremben az ismeretes „Étlap“ című dalt, melynek alkalomszerűsége közderültséget okozott. — „X“ vevő megszólal: „Nagysád, szivart kérek!“ „V. k. a.“: „Tessék“ — „X“: „Harapja le kérem, 2 frtért a végét“. — S. V. k. a. leharapta, X. ur kedves ajkak izét érezte szivarja végén s a szép cél jövedelme több lett 2 frttal. — Éltesebb urak bemutatták fiatalkori mesterfogásaikat. Volt olyan, aki a gyertyalángot nyeldeste el. — Egy nyugalmazott huszárcapitány bátyánk, kinek dalát a mai nemzedék ugyan nem hallotta, rágyújtott egy huszárnótára. — Egy kisasszonyt, aki szeret dalolni, felkértek, hogy daloljon. Megis tette, fiatal emberek más szílamokon kísérték. Nem tánczos fiatal embe-
rek vigkedvű nők tánczolni hívtak; a ki nem ment, megkellett magát váltani. — Egy kedves hölgyet X. ur az áruló asztaltól hívott tánczra. „Jaj innen nem mehetek“ felel a hölgy. X.: „2 frtot adok a jótékonycézra.“ Igy aztán tánczoltak. stb. Igy tréfáltak, bohóskodtak jó pénzért a jótékonycézra, fizette a ki nézte hallgatta vagy kérte. — Szóval fesztelen hangulat, házias jókedv uralkodott az étkezőben épen úgy, mint a tánczteremben folytonosan. A táncznak és vacsorának reggeli 5 óra után lett vége. Tán ekkor sem kezdenek oszlani, ha a „tánczrend“ ki nem fogyott volna. Nem maradt el abból egy árva „négyes“ sem. Az „ej haj világos, ej haj viradtig“-ot is megújrázták már néhányszor. Tisztán a közvacsorából befolyt 272 frt. Hát a belépti jegyek ára, hát a felülfizetések?! Általános volt az öröm az eredmény felett, a közönség harsány „éljenekben“ tört ki. Éltették a lelkes hölgyeket, a kiknek a siker köszönhető,

közönség töltette meg s a színészek tiszta jövedelme 115 frtra rug.

Öngyilkossági kísérlet. Kocsis György, a kutya hóhéra, vulgo: gypmester, megmetszette a torkát s bár orvostmütéileg hirtelen bevaratott az, kétséges, hogy a kísérlet nem lesz-e halálos kimenetelű. Kocsis György állítólag tüdőgyulladásban van s kínos fájdalmaitól felingerlődve folyamodott a végzetes lépéshez.

Felvidéki sport. Zemplén-Krajnyáról írják lapunknak, hogy ott közelébb nagyobbabásu hajtvadászatot rendeztek, melyen az oroszlan-rész a sztarinai körjegyzőnek: Dancs János urnak jutott. Tudósítónk érdekes leírását — térszűke miatt — egész terjedelmében nem adhatjuk, csak mint tulajdonképeni lényeges dolgot, annyit emlitünk fel, hogy a hajtvadászat eredménye egy négy mázsás vadkan volt, melyet Dancs János körjegyző menesztett egy jobb hazába. A nagyállat lenyuzott bőre 72 fontot nyomott, agyari pedig egyenként 19 cm. hosszuk voltak. A dühös vad csak kétszeri tüzelésre adta ki párját, s tudósítónk különösen kiemeli a bátor Nimród hidegvérűségét, a mi egy felbőszült és megsebzett vadkannal szemben bizvást feljegyezhető a vadászati bravourok katalógusába.

Mádról írják nekünk kevés érdekléssel birhatott a „Zemplén“ tisztelt olvasó köre előtt az, hogy Mádon két bírójelölt közt az egyik 133 (nem 39) szavazattöbbséggel lett megválasztva s hogy a bíróválasztás az itteni üvegeknek egy kis jövedelmet hozott. De némi általános érdeklést gerjeszhet talán azon értesítés, hogy Tokaj-Hegyaljának s egyzersmind Zemplénmegye egyik választó kerületének központjában oly bíró választott meg, ki magának Mád városa felvirágzása körül sok szép érdemet szerzett. Kaliczky István, megyénkben egy előnyösen ismert férfi, városunk intelligenciájának megválasztottja oly tulajdonokkal bír, melyek őt képesítik választóinak elvét, a haladást minden irányban érvényesíteni. (r.)

A varanói olvasó-egylet, februárhó 5-én az ottani nagyvendéglő termében zártkörű tánczesélyt tart, személyenként 2 frt belépti díjjal. A varanói bálók rendszeren jól szoktak sikerülni s mint ilyenek, gyűlpontját képezik Felső-Zemplén mulatni szerető elegáns közönségének.

Sport. Egy négy tagból álló társaság f. hó 23-án kopóvadászatot tartott a toronyai hegységben, mely alkalommal Mauks Árpád gazdaszt, egy hatalmas, negyedfél mázsás vadkant ejtett el. A lövés golyóval történt s a ritka nagyságu vadnak tüdejébe furdott, mely után még néhány ölnyre előre tört, azonban csakhamar összerogyott.

Törvényszéki csarnok.

Mult 1880. évi augusztus 21-én történt, hogy m.-hotyka-i illetőségű Szebenyi Miklós szolga cseléd az erdőbe ment fát szedni s épen amint egy száraz fadarabot kivágott, hirtelen mellette termett Márton László, a s.-pataki közbirtokosság erdőkerülője s nagy istenkáromlások között a nála levő töltött löfegyvert alig három lépésnyi távolságról a kártételért Szebenyi Miklósról irányozván elsütötte, úgy hogy ezen lövés kö-

De a jónak nem szakadhat egyhamar vége. Egy kevés étel és ital megmaradt még. Közönség lett téve, hogy: „Ma este folytatása, ha élünk“. S bizony csuda, hogy kedves hölgyeink „éltek“. De a ki félholtan volt, estvére az is felelevenedett. Hirtelen telephálózatá vált az egész Patak. Esti 7 órára együtt volt a közönség a morzsabálra is. Megpendült a czimbalom, rá rántotta a főiskolai ifj. zenekar s olyan kedves kis mulatság kerekedett, a mely az első estének csak a közönség számára nézve, de kedélyességben semmi esetre sem engedett. A négyeseket 20 pár tánczolta. Szünet alatt a zenekar czimbalomosa gyönyörködtette jeles czimbalomjátékával a közönséget. Az ételnek mihamar elkelték. A női közönség éjfélután oszlott szét. Mert hát így volt az elvegezte előre. A 2-ik estére elég is ennyi a jóból. A tánczosok serege búsan nézett utánok, aztán az indulóra felharsant „Rákóczy“ mellett jártak magukban ki mit legjobban tudott. Második esti bevétel 90 frt. S a tiszta jövedelem eddig — 600 frt. kereken. Közelsimeréssel találkozott Dr. Lengyel Endre urnak és nevének Pandák Zsuzsánna urhölgynek azon nemes tényük, hogy valamint csak legközelebb is számos jótékony czélt siettek szíves adományokkal felkarolni, úgy ez alkalommal is nagylelkűleg 100 forintot fizettek felül.

Nem hagyhatók említés nélkül, hogy a közvacsora szép sikeréből az oroszlan rész Búza Jánosné és Zsindely Istvánné urhölgyeket illeti. Időt s fáradságot nem kímélve ők jártak házról házra s nyerték meg a családokat e nemes ügynek. — Nem kisebb buzgalmat fejtett ki másrésről Zsindely István tanár ur ki az egész mozgalom élére állott. — Dicséretes áldozatkészséget tanúsított végre, az ajánlatok megtételénél az egész város közönsége állás- és felekezeti-külömbőség nélkül. Az öntudat a legkedvesebb jutalom, de legyen kifejezve az érdemek jutalmául e sorokban is a közvélemény elismerése. **Mesarthim.**

vetkeztében nevezettnek alsó ballábszára pozdorjává forgácsoltatott szét. Sérült ennek folytán a megyei kórházba szállítottatott. Minthogy pedig a szenvedett sérülés oly súlyosnak találtatott a gyógykezelő orvos által, hogy annak életveszély nélküli begyógyítására remény nem mutatkozék, annál fogva sérült ballábszáranak amputálása vált szükségessé, ami mult évi aug. 30-án megis történt, s ekként Szebenyi Miklós alsó ballábszárát teljesen elvesztette.

Vádolt Márton László ellen, ki a tett elkövetése után azonnal elfogatott, folyó hó 17-ik napján tartatott meg a végtárgyalás a helybeli kir. tvszék előtt, mely alkalommal kiváló nyomozat tárgyát képezte: valljon vádolt szándékosan lött e sérülte, avagy csak vigyázatlanság volt oka a sérülésnek?

Vádolt a szándékosságot konakul tagadta ugyan, de daczára ennek, azt a kihallgatott egyik tanu és sérültnek, a felderült körülmények s alapos gyanuokkal támogatott vallomásai alapján, beigazoltnak kellett tekinteni.

Ehez képest a kir. törvényszék (elnöki helyettes Major István, előadó Kolos Gyula, szavazó dr. Pap László) Márton Lászlót testcsontkítást előidéztet sulyos testi sértés büntényében bünösnek nyilvánította s ezért négy évi börtönbüntetés elszénvedésére ítélte.

Vádolt ezen ítélet ellen felebbezett.

Huhogó.

Zemplénmegye s.-a.-ujhelyi járásában végrehajtott népszámlálásról szóló kimutatás.

Sorszám	Község neve	Betöltött			Összesen
		házi	fehér	kék	
s z á m a					
1	Vég-Ardó	105	400	361	761
2	Ruda-Bányácska	91	246	265	511
3	Barancs	51	209	236	445
4	Kis-Bári	26	79	79	158
5	Nagy-Bái	57	145	151	296
6	Borsi	81	249	241	490
7	Csarnahó	89	175	207	382
8	Csörgő	142	467	551	1018
9	Czéke	53	210	222	432
10	Garany	110	479	511	990
11	Gercsely	98	191	209	400
12	Hosszuláz	40	141	146	287
13	Makkos-Hotyka	69	149	131	280
14	Imreg	93	269	261	530
15	Magyar-Jesztreb	96	300	304	604
16	Józsefalva	45	121	138	259
17	Károlyfalva	80	215	187	402
18	Kasó	36	169	169	338
19	Nagy-Kázmér	85	224	239	463
20	Kiszte	81	201	208	409
21	Kolbása	93	261	340	601
22	Ladmóc	138	360	393	753
23	Lasztóc	108	373	373	746
24	Legenye	109	243	244	487
25	Mihalyi	102	279	303	582
26	Sáros-Nagy-Patak	601	1926	2269	4195
27	Sáros-Kis-Patak	201	604	639	1243
28	Petrahó	108	296	303	599
29	Szőllöske	73	153	178	331
30	Szürnyeg	102	278	277	555
31	Nagy-Toronya	84	260	313	573
32	Kis-Toronya	111	295	297	592
33	Trauczonfalva	159	397	388	785
34	S.-a.-Ujhely	1026	5446	5925	11371
35	Bodzás-Ujlak	148	531	556	1087
36	Velejte	132	384	357	741
37	Vitány	70	247	263	510
38	Zemplén	142	306	334	640
Főösszeg		5035	17276	18568	35838

A szolgabíró hiv. távollétében:
Urban Ferencz,
szolgabírósegéd.

A s.-a.-ujhelyi állomás távirdai forgalma 1880 évben.

Feladott táviratok:

Magyarország	6217 drb.	86691 szóval
Ausztria	1214 "	18520 "
Németország	91 "	1227 "
Olaszország	1 "	19 "
Románia	3 "	51 "
Svájc	1 "	11 "
Szerbia	1 "	20 "
Törökország	1 "	12 "
Amerika	1 "	13 "

Összesen 7530 drb. 106564 szóval.

A feladott táviratokért bevétel 4340 frt 08 kr.

Beérkezett táviratok:

Magyarország	7602 drb.	125458 szóval
Ausztria	1066 "	22245 "
Franciaország	1 "	6 "
Németalföld	1 "	19 "
Németország	102 "	1261 "
Olaszország	1 "	17 "
Oroszország	1 "	20 "
Románia	3 "	45 "
Szerbia	1 "	18 "

Összesen 8778 drb. 149089 szóval.

Átfutott távirati levelezés:

Átvétetett . . . . . 4148 drb.

Tovább adatott . . . . . 4148 "

Az összes forgalom . 24604 drb.

Az 1879. évi 4095 frt 25 kr. bevétet viszonyitva az 1880. évihez, 244 frt 83 kr. többlet mutatkozik.

Dutkiewicz.

CSARNOK.

A hazai kolduló szervezetek.

(Folytatás.)

Elborul az ember lelke, midőn hallja, hogy a világ legelső köztársasága Franciaország mily zsarnokilag bán el a szerzetes egyékekkel, az ő fiaival. Senki egy szót, egy megjegyzést nem ejtett volna ki ajakán, ha egyszerűen az intézmény eltöröltetik, egyéneiről pedig mint honpolgárokról gondoskodott volna. Adja az Isten, hogy rossz próféta legyek! de mindig, valahányszor Franciaország e tetteire gondolok, azon titkos sejtelem szállja meg lelkemet, hogy előbb-utóbb ez megboszulja magát és megfogja a szi Franciaországnak, mint köztársaságnak, a sirját. Nem lehet kérem erőszakkal a nép kebeléből kitépni azon szent érzelmeket, melyeket a vallás ihlete oltott beléjük; nem szabad számúzni azokat, kiknek lelki élete a nép lelki életével már századok óta egybe van forrva. A tények logikája minden nap igazat ad Thiers azon felfogásának, hogy Franciaországot csak a conservatív köztársaság mentheti meg. A szigorú igazságság azt követeli, hogy a szerzetesi egyének úgy tekintessenek, mint a hazának bármely polgárai, mert a haza érdeke éppenséggel nem kívánja, hogy midőn a kolduló szerzetes intézmény eltöröltetik, annak tagjai, mint polgárok megöltesse, vagy földönfutóvá tétessenek, mert a hazának erkölcsi halálra, vagy számkivetésre szánt gyermeke egy sincs! Valamint az elaggott öreg nem vétkes, hogy dolgozni nem képes, úgy mint ifju korában: úgy a szerzetesek sem vétkesek, hogy ódon intézményekkel az emberiségnek oly szolgálatokat nem tehetnek, mint a szent hajdanban, midőn az emberiséget ugyszólván ők dajkalgatták. És mégis, nem áttalanak egyesek, még a tudomány magaslatán állók se a rabulismus alacsony lépcsőjére állani és onnan rájuk pereatot kiáltani. Az ilyenek nem tudnak distingválni.

Tekintsük tehát őt, mint egy öreg embert, ki ifju munkásságáért nem rágalmat, hanem elismerést és halát érdemel; ezen elismerés és hálanak pedig csak akkor és oly módon adhatunk méltó kifejezést, ha őt kínos végvonaglásában nem bosszu, hanem kegyelemből döfjük at.

IV.

Megjegyeztük feljebb, hogy az államhatalom, jogállam czimén az egyház közreműködése nélkül teljes jogosultsággal bir a hazai kolduló szervezetek eltörlésére, valamint azt is megvitattuk, hogy minden ingó és ingatlan birtokaiknak egyedül az állam lehet jogszerű örököse. Ebből szükségkép foly azon axioma, hogy a volt szerzetes egyének közül az elaggott öregeknek anyagi helyzetéről gondoskodni a birtokaikat öröklő államhatalomnak lesz kötelessége. Ne gondolja senki hogy ez által az állam terhet vállal magára! Számokkal fogjuk bebizonyítani, hogy ha egyelőre nagy haszna nem is lesz belőle, de 20—25 év mulva milliók birtokába fog jutni.

Mielőtt ezt kimutatnók, előre kell bocsájtanunk, hogy melyek azon hazai kolduló rendek, melyek eltörölendők volnának: Magyar- és Erdély országi üdvözítőről czimzett Ferenczek, Kapisztrán János. Szűz Mária, Sz. László és Sz. Istvánról czimzették, továbbá a Kapuczinus barátok. Vannak ugyan még hazánkban több koldulásra alapított szervezetek is, mint a minoriták, szerviták és Vazul rendiek, de ezek a korintó szavára hallgatva, oly anyagi heizetet teremtettek magoknak, hogy koldulásra nem szorulnak s bár a fensőbb műveltség érdekében ugyszólván mit sem tesznek. mégis szerintem csak azon esetben legyenek eltörölendők, ha ezt magok is óhajtanák. (Vége kö.)

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetés.

MALOM BÉRBEADÁS.

A s.-a.-ujhelyi takarékpénztár tulajdonát képező gözmalomban levő **kismalom, lakház, udvar és kerttel** folyó évi marcius 1-től **bérbe adandó** lévén, az ezen tárgyakat bérleni óhajtók felkéretnek az intézet helyiségében jelentkezni. S.-a.-Ujhely, 1881. január 27-én.

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár
XV-ik E VI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

az intézet helyiségébe

1881-dik évi február hó 20-dik napjának délelőtti 10 órájára tűzvéni ki,

erről a t. részvényesek midőn ezennel értesítettnek,

egyszersmind az abbani résztvevésre felkéretnek.

TANÁCSKOZÁSI TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság évi jelentése s az a feletti hozandó határozat.
2. A felügyelő bizottság jelentése s az a feletti határozat hozatal.
3. Az évi mérleg s az abban kitüntetett tiszta nyereség felosztása feletti intézkedés.
4. Az alapszabályok értelmében beterveztett indítványok tárgyalása.*)

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1881. január 17-én.

Dókus József,
társulati elnök.

*) Kéretnek a t. részvényesek részvényeiket s igazoló okmányaikat, az alapszabályok 19. §-a értelmében a közgyűlést megelőző napon az igazoló bizottságnak beterveztetni.

2-3

A zemplénmegyei
kereskedelmi, ipar, termény- és hitelbank

részvényesei folyó évi márczius hó 6-án

Sátoralja-Ujhelyben a megyeház kis termében
 délután 2 1/2 órakor tartandó

XI-ik RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívának.

T Á R G Y A K:

1. A közgyűlési elnök és a jegyzőkönyv hitelesítők, valamint a szavazatszedő bizottság megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak adandó felmentvénye.
6. Az igazgatóság két tagjának az alapszabályok értelmében választása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1881. január hó 18-án.

1-3

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Gróf Andrássy Gyula ur ó excellentiája terebesi ménesében, folyó 1881-ik évi idényben és pedig **február 10-től kezdve** fognak

F E D E Z N I.

1. Ifj. Jester, angol telivér mén, terebesi nevelés, fedezési összeg 15 frt.
2. Tarquin, angol telivér mén, (állami mén) fedezési összeg 15 frt.
3. Nordstern, félvér mén, apa Nordstern, anya Legitimiste, (állami mén) fedezési összeg 10 forint.

Miután a még fedezendő kanczák száma csekély, felkéretnek a tisztelt tenyésztők, kik a fentebbi ménekre reflectálnak, kanczáikat mielőbb itt bejelenteni sziveskedjenek.

Az összes erre vonatkozó levelezések, ugyszint az illető kanczák elszállítására és ellátására iránt felkéretnek a tisztelt érdekelt felek, a t.-terebesi uradalmi tisztartói hivatalhoz fordulni, a hol egyszersmind a fizetések is eszközöltetnek.

Kelt T.-Terebes, 1881. január hóban.

1-1.

Báró Schluga.

S.-a.-Ujhely. Nyomatott a „Zemplén“ gyorsajtóján.

Hirdetmény.

Alólírott által közhírré tétetik, miszerint mlgos gróf Andrássy Aladár ur tulajdonához tartozó Homonna városában levő **nagy vendéglői helyiséggel** egybekötött és ezenkívül 3 korcsma helyiségben gyakorolható

regalejog

1881. évi ápril hó 1-től 3 évre, az 1881. évi február 10-én d. e. 10 órakor az alólírottál megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek alólírottál bármikor megtekinthetők.

Kelt Homonnán, 1881. Január 21-én.

Horváth Imre,
urad. tisztartó.

1-2

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár
XV-ik E VI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

az intézet helyiségébe
1881-dik évi február hó 20-dik napjának délelőtti 10 órájára tűzvéni ki,

erről a t. részvényesek midőn ezennel értesittetnek,
egysíesmind az abbani résztvevésre felkéretnek.

TANÁCSKOZÁSI TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság évi jelentése s az a felett hozandó határozat.
2. A felügyelő bizottság jelentése s az a fetetti határozat hozatal.
3. Az évi mérleg s az abban kitüntetett tiszta nyeresmény felosztása feletti intézkedés.
4. Az alapszabályok értelmében beterjesztett indítványok tárgyalása.*)

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1881. január 17-én.

Dókus József,
társulati elnök.

*) Kéretnek a t. részvényesek részvényeiket s igazoló okmányait, az alapszabályok 19. §-a értelmében a közgyűlést megelőző napon az igazoló bizottságnak beterjeszteni.

2-3

A zemplénmegyei
kereskedelmi, ipar, termény- és hitelbank

részvényesei folyó évi márczius hó 6-án

Sátoralja-Ujhelyben a megyeház kis termében
délután 2 1/2 órakor tartandó

XI-IK RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghivatnak.

T Á R G Y A K:

1. A közgyűlési elnök és a jegyzőkönyv hitelesítők, valamint a szavazatszedő bizottság megválasztása.
  2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
  3. A felügyelő bizottság jelentése.
  4. Az évi mérleg megállapítása, a nyeresmény felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
  5. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak adandó felmentvénye.
  6. Az igazgatóság két tagjainak az alapszabályok értelmében választása.
- Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1881. január hó 18-án.

Az igazgatóság.

1-3

Hirdetmény.

Gróf Andrassy Gyula ur ő excellentiája terebesi ménésében, folyó 1881-ik évi idényben és pedig **február 10-től kezdve** fognak

F E D E Z N I

1. Ifj. Jester, angol telivér mén, terebesi nevelés, fedezési összeg 15 frt.
2. Tarquin, angol telivér mén, (állami mén) fedezési összeg 15 frt.
3. Nordstern, félvér mén, apa Nordstern, anya Legitimiste, (állami mén) fedezési összeg 10 forint.

Miután a még fedezendő kanczák száma csekély, felkéretnek a tisztelt tenyésztők, kik a fentebbi ménekre reflectálnak, kanczáikat mielőbb itt bejelenteni sziveskedjenek.

Az összes erre vonatkozó levelezések, ugyszinte az illető kanczák elszállásolása és ellátása iránt felkéretnek a tisztelt érdekelt felek, a t.-terebesi uradalmi tisztartói hivatalhoz fordulni, a hol egyszersmind a fizetések is eszközöltetnek.

Kelt T.-Terebes, 1881. január hóban.

1-1.

Báró Schluga.

S.-a-Ujhely. Nyomatott a „Zemplén“ gyorsajtóján.

Hirdetmény.

Alólirott által közhirré tétetik, miszerint mlgos gróf Andrassy Aladár ur tulajdonához tartozó Homonna városában levő **nagy vendéglői helyiséggel** egybekötött és ezenkívül 3 korcsma helyiségben gyakorolható

regalejog

1881. évi ápril hó 1-től 3 évre, az 1881. évi február 10-én d. e. 10 órakor az alólirott nál megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek alólirott nál bár mikor megtekinthetők.

Kelt Homonnán, 1881. Január 21-én.

Horváth Imre,
urad. tisztartó.

1-2